Doğan Kardeş

Sayı: 119 | 3 Şubat 1969, Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ZERO X SATÜRN'ÜN SIRRI

(Devamı son sayfada)

Kuruluşundan
beri yayınladığı
çocuk dergisi
ve ikiyüzden fazla
çocuk kitabiyle,
çocuk kültürüne
hizmet eden
ve çocuk eğitiminde
ana-babalara
yardımcı olan Banka:

**YAPI ve KREDİ
BANKASI**

(MORAN · 2751) — 124

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

3 Şubat 1969

Fiatı 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 5

Sayı : 681-119

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon : 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık : 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı Yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam	sayfa	1500 TL.
3/4	sayfa	1100 TL.
1/2	sayfa	900 TL.
1/3	sayfa	600 TL.
1/4	sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. ✶ Basıldığı yer : Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

PARA BİRİKTİRME FONU

Geçen aylarda olduğu gibi

ŞUBAT ayında da

YAPI ve KREDİ BANKASI

KARDEŞLERİMİZİ PARA BİRİKTİRMEYE ALIŞTIRMAK AMACIYLA

BEŞ

Doğan Kardeş

OKUYUCUSUNA

500'er Liralık

PARA BİRİKTİRME FONU AÇIYOR!..

PARA BİRİKTİRME FONU kurasını kazanacak kardeşlerimiz, Yapı ve Kredi Bankası'nın milyonlarca lira tutarındaki apartman daireleri ve para ikramiyeleriyle dolu bütün çekilişlerine katılabileceklerdir. Çünkü Yapı ve Kredi Bankası, PARA BİRİKTİRME FONU talihlilerine 500'er liralık birer ikramiyeli aile cüzdanı verecektir.

DİKKAT!

PARA BİRİKTİRME FONU Şubat ayı çekilişine katılabilmek için, dergimizin bu sayısından itibaren, son sayfamızda yayımlamaya başladığımız PARA BİRİKTİRME FONU kuponlarını eksiksiz olarak biriktirip saklayınız.

ARALIK 1968 KUR'ASINDA 500'ER LİRALIK PARA BİRİKTİRME FONU KAZANAN BEŞ KARDEŞİN İSİMLERİNİ ÖNÜMÜZDEKİ SAYIMIZDA AÇIKLIYORUZ.

KARİKATÜR

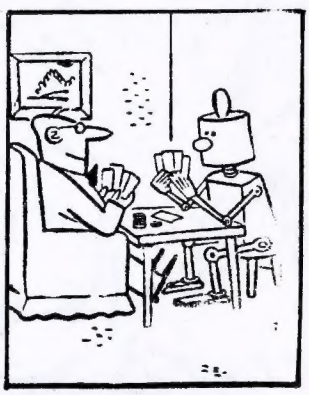

YAZISIZ

TEKLİK HAA... SAHİ Mİ SÖYLÜYORSUN?
TABİİ! HADİ SÖYLE NEREDE ALTIN VAR?
4
YOLDAN YUKARIYA ÇAM AĞACINA KADAR GİDECEKSİN.
ÇAM AĞACINA.. TAMAM...
SONRA KOCAMAN KAYALARIN YANINDAN GEÇECEKSİN...
KAYALAR.. TAMAM!
DAR BİR VADİDEN ÇIKACAKSIN, ÇIKACAKSIN. TEPENİN YAMACINDA KARŞINA BİR KAPI ÇIKACAK...
BÜYÜK BİR KAPI.. TAMAM!
ORADA DURUP AÇIL SUSAM AÇIL... DİYE BAĞIRACAKSIN. KAPI AÇILACAK...
NE SUSAMI?.. ALAY MI EDİYORSUN?
EKMEK ÇARPSIN Kİ YALAN DEĞİL, MAĞARANIN İÇİ ALTINLA DOLU...
ŞAYET BENİ İŞLETİYORŞAN TEKLİĞİ ALIRIM...
C Published — HALL SYNDICATE

BÖYLECE...
İNANILIR GİBİ DEĞİL AMA.... PEKİ O ALTIN TOZUNU NEREDEN BULDU ÖYLEYSE ?
İŞTE, ÇAM AĞACI
KAYALAR DA BURADA ....
VAY CANINA ! BİR KAPI VAR... BAKALIM O SAÇMA LÂF İŞE YARAYACAK MI ?
AÇIL SUSAM AÇIL !..
AÇILDI YAHU !..
ARKASI VAR

DUA SAYESİNDE

Dua sayesinde gerçekleştirilebilecek dileklerin sonu yoktur. Bundan kuşkulanıyorsanız, aşağıdaki gerçek hikâye, sizi buna inandıracaktır.

Beni ziyarete gelen annenin, sinirli bir öğrenci velisi olduğunu tahmin etmiştim. Okul müdiresi olduğum için, bence kabul edilmesi imkânsız dileklerle çok karşılaşırdım. Karşımdaki kadın:

— «Kızım Sara...» diye söze başladı ve durdu. Sesi titriyordu. Sonunda kendini toparladı ve devam etti:

— «... kızım Sara kör olacak!»

İçim burkularak yerimden fırladım:

— «Çok üzgünüm... Ama siz bundan emin misiniz?»

— «Evet. Doktor, kızımın gözlerindeki miyopluğun hızla ilerlediğini söylüyor. Ama kızım bunu hiçbir zaman bilmemeli. Siz bu konuda bana yardımcı olur musunuz?»

— «Hiç şüpheniz olmasın,» dedim, «üstelik ben, duanın sonsuz gücüne inananlardanım. Tanrı'dan hiçbir zaman ümidimizi kesmiyelim, kızınız için dua edelim.»

Kadının yüzünde derin bir acı okunuyordu. Yerinden kalkarak bana veda etti ve sendeliye sendeliye uzaklaştı.

İlkbaharın müjdecisi güneşli bir mart günüydü. Onbeş günlük bir ara tatilinden sonra, 125 öğrencinin okuduğu kolejde derslere yeniden başlamıştık.

İlk iş olarak Sara ile yakınlık kurmaya giriştim. Ağırbaşlı, 14 yaşına göre fazla olgun bir kızdı. Derslerinde de oldukça başarılıydı.

Sara'nın annesine vaadettiğim gibi, sözümü yerine getirdim ve dualarımda Sara'nın adını dilimden düşürmedim.

Tatlı bir bahar sabahı, havayı her zamankinden ılık görerek, çevredeki bir tepeye kadar yürümeye karar vermiştim. Bu tepenin benim için bambaşka bir özelliği vardı. O tepede, her yerden fazla kendimi Tanrı'yla başbaşa hisseder, gelecekte atacağım her adım için âdeta O'ndan ilham alırdım.

İşte yine Tanrı'mla yapayalnızdım. Tam duama başlamak üzereydim ki, tepenin az yukarısında bir kız çocuğunun dolaştığını gördüm. Biraz daha dikkatle bakınca, hayretle farkettim ki, bu Sara idi.

Seslendim:

— «Sara, ne yapıyorsun?»

Sara pek olağan bir şeyden bahseder gibi:

— «Ben buraya dua etmek için gelirim, efendim,» diye karşılık verdi.

Ben, elimde olmaksızın:

— «Aa! Ben de...» deyiverdim.

Bu raslantı ikimizi de güldürdü. Karşı karşıya gelince, içimde ona karşı bambaşka bir sevginin alevlendiğini ve onun geleceğiyle çok yakından ilgilendiğimi hissettim.

Bir süredir, öğrencilerimi sabah duası için çalışma odamda toplamayı düşünüyordum. İşte bu karşılaşma, bendeki düşünceyi karar haline getirdi.

Öğrencilerime, her sabah kahvaltısından önce Kutsal Kitabı okumayı ve dua et-

Bir varmış, bir yokmuş.. Vaktin birinde üç tavşan yavrusu varmış. Yumuk yumuk, tüyleri pamuk mu dedin, pamuk; üçü birbirinden sevimli.. Günlerden bir gün anaları:

— «Yavrularım,» demiş. «Adınıza doyamadım, tadınıza doyamadım. Bir güne bir gün dizimin dibinden ayırmam sizi, yaratan böyle yaratmış bizi: Bugün mü desem, yarın mı desem, yumul yumul yeni kardeşleriniz dünyaya gelecek; gayrı, buralara sığabilir miyiz? Yuvamız bir karış, toprağımız bir avuç; ne yapsak bilmem ki?

İçlerinden biri:

— «Ana» demiş; «dilinin altında bir şey var ama, demeğe dilin varmıyor yoksa. Haydi, eğri oturup, doğru konuşalım. Yol mu görünüyor bize?» Diye sormuş. Anaları da:

«He oğul;» demiş. «Artık büyüdünüz, kendinize birer yuva kuracak yaşa, başa geldiniz. Eliniz, ayağınız tutuyor, dişiniz de otu, çöpü kesiyor. Başınızı bir taşa vurmayın da, oyun, oyabildiğiniz kadar yeri; birer yuva yapın kendinize; derin mi dedin, derin olsun; dolambaçlı mı dedin, dolambaçlı olsun. Yoksa, yabanın haydudu kurdu aman, zaman vermez size...»

Doğru söze ne denir. Bu dünya böyle gelmiş, böyle gidiyor ama, bu ayrılık öyle bir dokunmuş ki onlara.. Ağlayabilseler ağlıyacaklarmış ya, hani öyle bir göz, öyle bir göz yaşı! Melûl, mahzun babalarının yüzüne bakmışlar ma, onun da başı önüne düşmüş..

*
**

Tavşan kardeşler, analarının dizi dibinden ayrıldıktan sonra, başbaşa vermiş; her biri bir telden çalmaya başlamış.

Biri demiş:

— «Adam sen de; anamın düşündüğü düşman başına! Ben öyle karanlık inlerde ömrümü, günümü zindan edemem. Bir kayanın başına bir kulübecik kurup yamaçların yeşilini, alını, ağaçların yaprağını, dalını doya doya seyredeceğim. Acıkırsm, şu çayırlığa geçerim; ağzım, dilim kurursa, şu dereden içerim..»

Biri demiş:

— «Ben de öyle yedi kat yerin dibine inip de diri diri gömülemem doğrusu! Bir ağaç altına bir çardak kurup dal dal ötüşen kuşları dinliyerek güllerle gün, bülbüllerle düğün eyliyeceğim..»

Küçük tavşan da ne dese beğenirsiniz?

— «Anamın sözleri hâlâ kulağımda çınlıyor, bu dağların haydudu var; varsın yerim dar olsun, dar! Ben şu çimlik çimenlik yeri dolam dolam oyup derinliğine derin, serinliğine serin, öylesine bir in yapacağım ki, kendime, hiç bir tilki burnunu sokmasın içeri. Yerim karanlık olmuş ne çıkar; gönlüm ferahlık olsun da..»

Üç tavşanın üçü de dediğini etmiş. Biri, bir kulübe yapmış, çörden çöpten... Biri, bir çardak kurmuş, çalıdan, çırpıdan. Küçük tavşan da ine benzer, ine; bir yuva yapmış kendine..

*
**

Gel zaman, git zaman.. Yamaçların yeşilini, alını seyreden tavşan, bir

meyi âdet edindiğimi, isterlerse her sabah yanıma gelebileceklerini söyledim. Ertesi sabaha çalışma odama gelenlerin arasında Sara da vardı.

Çocuklara birer küçük defter armağan ettim ve öğreteceğim duaları bu defterlere geçirmelerini söyledim. Öğrenciler, yazıp okudukları duanın yanıbaşına bir tarih atıyor ve böylelikle duanın ne derece çabuk yerine geldiğini de anlamış oluyorlardı. Tabiî, hiçbir zaman yerine gelmeyen dualar da yok değildi.

Bu sabah duaları, kısa zamanda okulun havasını etkiledi. Çocuklar arasında arkadaşlık bağları güçlendi, öğrenimde düzen ve başarı arttı.

Günün birinde Sara ile başbaşa konuşmak fırsatını buldum.

— «Sara,» dedim, «görüyorum ki çok fazla çalışıyorsun. Bu kadar bol okumamalısın, ara sıra dışarı çıkıp hava almalısın.»

Sara çok heyecanlıydı:

— «Okumam lâzım, efendim,» dedi, «hem de çok okumam lâzım. Size birşey söylemek istiyorum, ama, ne olur annem duymasın. Ben yakında kör olacağım. Bu yüzden önümdeki günlerden elimden geldiği kadar yararlanmak, bol bol okumak istiyorum.»

Bir an kelimeler boğazımda düğümlendi. Ağlamamak için kendimi zor tuttum. Şu soru düçlükle ağzımdan çıktı:

— «Bunu da nereden çıkardın, yavrucuğum?»

— «Doktor anneme söylerken işittim. Ama annem benim durumumu bildiğimi öğrenmemeli. Bana söz veriyorsunuz, değil mi?»

Bahtsız çouğu kucakladım ve içimden:

— «Tanrım,» diye yalvardım. «Bu kadar iyi ve zavallı bir kıza yardımını esirgeme.»

Bundan sonraki günlerde Sara ile birlikte uzun uzun dua etmeyi unutmadık. Çocukla eskisinden daha fazla ilgilenmeye başladım. Onun daha az okumasını, temiz hava ve iyi gıda almasını sağladım.

Aylar sonra bir göz mütehassısı, Sara'nın gözlerinde iyiye doğru bir gelişme farketti. Üç yıl sonra kızın gözlerindeki miyopluk düzele düzele, zararsız hale gelmişti.

Gözlerini kazanan Sara, parlak bir öğrenim yaptı. Bugün kendisi uzak illerden birinde bioloji öğretmenidir.

HAYVAN MASALLARI : 8

KÜRELİ TAVŞAN

Yazan : **EFLÂTUN CEM GÜNEY**

gün dere boyuna inmiş. Daha bir yudum içmiş, içmemiş, tilkinin biri seslenmiş:

— «Hey afacan; suyu bulandırıp durma. Yoksa ne bir derim; ne iki derim; gelir seni yerim!»

Tavşan kardeş neye uğradığını bilememiş:

— «A tilki kardeş; demiş. «Sen, derenin üst başındasın, ben alt başındayım. Su, baştan bulanır baştan! Ne diye suçu benim üstüme yıkıyorsun. Sen bulandırırsan, akar gelir, bana doğru, bulanı bulanı.. Ben bulandırırsam, akar gider, aktığı yere doğru, dolanı dolanı. Hem bulandırdığım da yok; içip içeceğim bir yudum su.

Tilki, kulakları dikmiş:

— «Haydi oradan, kemküm edip durma! Bulandırsan da yiyeceğim seni, bulandırmasan da; kanına susadım bir kere..»

Diyip de üstüne yürüyünce, tavşan soluğu kaya başında almış ama, tilki bu, bırakır mı.. Gelip yamacına dikilmiş:

— «A budala tavşan; yuva dediğin de bu mu? Sen kendi elinle, kendine tuzak kurmuşsun; kendi ayağınla gelip düştün içine..»

Diyip, bir vuruşta o çörden, çöpten kulübeyi başına yıkmış; zavallı tavşanın kanı ılgıt ılgıt akmış kaya başına..

Gel zaman, git zaman, bir gün de o dal dal ötüşen kuşları dinliyen tavşan kardeş kırlarda gezip tozuyormuş. Kardeşinin kanına giren tilki bunu da görmesin mi!

— «Hay bacaksız; ne diye tozu dumana katıyorsun? Şimdi gelirsem yerim seni!»

Tavşan, kulaklarına inanamamış:

— «A tilki kardeş; ne diye günahı benim boynuma yüklüyorsun? Yel esiyor, yol savruluyor. Söz geçirebilirsen, söyleyiver de, esmesin yeller, tozmasın yollar!»

Bu söz üstüne tilki başını sallamış:

— «Haydi sen de; mırıldanıp durma; ben ne yel tanırım, ne yol tanırım. Ben seni tanırım, seni; kıtır kıtır yiyeceğim etini!»

Diyip de üstüne yürüyünce, kaşla göz arasında çardağını bulmuş ama, ne ne hinoğlu hindir o! Bunun da peşini bırakmamış, varıp karşısına dikilmiş:

— «A budala tavşan demiş; yuva dediğin de bu mu? Bir tutam çalı, çırpı.. Demek, sen de kardeşin gibi ölümüne susamışsın!»

Diyip bir dokunuşta çardağı başına indirmiş, bu tavşanın da kanı ılgıt ılgıt akmış çemene..

Gel zaman, git zaman.. günün birinde de küçük tavşan, yemlik, yeşillik bir yerde yayılıp duruyormuş. Gene o tilki görünmüş uzaktan:

— «Hey, bacaksız» demiş. «Ölümü gözüne alıp da girdin bahçeme? Çimlenip durma orada. Yoksa gelir, yerim seni!»

Küçük tavşan gülmüş bu söze:

— «Haydi sen de, uyuz tilki; kandırdığın kaç yaşında; neden senin bahçen oluyormuş burası, Allahın yeşil bir vergisi bize; çiğnerim de, çimlerim de..»

Tilki, bu söze kuyruğu sallamış:

— «A bacaksız; boyundan büyük lâf etme; kapa çeneni! Çiğnesen de yerim seni, çiğnemesen de; çimlensen de yerim seni, çimlenmesen de; kardeşlerinin tadı damağımda.»

Diyince, tavşan ağzını açıp gözünü yummuş:

— «Vay kanlı tilki, kardeşlerimi yiyen sensin demek ki! Beni de mi onlara benzetiyorsun? Onlar ana, baba öğüdünü kulaklarının ardına atmışlardı. Ben o sözleri kulağıma küpe ettim. Öyle bir yuva yaptım ki kendime, bir tüyüme bile dokunamazsın.»

Diyip kuş olmuş, kanat olmuş, bir göz yumup açıncaya kadar yuvasını bulmuş. Kanlı tilki de peşine düşmüş ama, bir de gelip görmüş ki, ne görsün! Ne kaya başındaki kulübeye benziyor bu, ne ağaç altındaki çardağa.. Burnunu bile sokamamış içeri.

Kendi kendine:

— «Eh, sittin sene in içinde pinekliyecek değil ya, ya açlık gelir kapısını çalar, ya susuzluk, elbet çıkar dışarı..»

Diyip, bir pusu kurmuş ama, bir beklemiş, iki beklemiş; derken, bir kurt peyda olmuş. Tilkinin hesabını görüp, postunu tavşanın kapısına sermiş!

Böyledir kanunu bu dünyanın: Su testisi, su yolunda kırılır.

Tarzan

12

TARZAN, HAYDUTLARIN ELİNDEN KURTARDIĞI VALTOR'U MEMLEKETİNE GÖTÜRÜRKEN CATNE-

LİLERİN ELİNE DÜŞER. CASUS ZANNIYLE HAPİSE ATILIR. ORADA TANIŞTIĞI FOBEK ADLI İRİ YARI BİR ADAMLA DÖVÜŞE MECBUR EDİLİR.

KENDİNİ KORU TARZAN! SENİ ÖLDÜRMEYE MECBURUM...

HİÇ ÜZÜLME FOBEK, ELİNDEN GELENİ YAP..

FOBEK İŞARET VERİLİR VERİLMEZ BİR KAPLAN GİBİ TARZAN'IN ÜZERİNE SALDIRDI. TARZAN'DA ÇEVİK BİR HAREKETLE YANA ÇEKİLİVERDİ... İKİ DEV ÇARPIŞIYORDU..

FOBEK TOPLANARAK TEKRAR HÜCUM ETTİ...

SENİ ELLERİMLE BOĞACAĞIM TARZAN...

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

SEN BANA HİÇ BİR ŞEY YAPAMAZSIN FOBEK..

ŞİMDİ GÖRÜRÜZ. BAKALIM HANGİMİZ DAHA KUVVETLİYİZ .....

8-6-1900

İŞİN BİTTİ FOBEK!

AAHH!

AAYYY!

BEN DURUP, DURURKEN KİMSEYİ ÖLDÜRMEM SAYIN KRALİÇEM. BUYURUN SİZ NE İSTERSENİZ YAPIN...

YENİLENİ SERBEST BIRAKIN. KAZANANI DA DERHAL BANA GETİRİN... HAYDİ, ÇABUK DURMAYIN!

EMRİNİZ ÜZERİNE ESİRİ GETİRDİK KRALİÇEMİZ..
TAMAM... ŞİMDİ HEPİNİZ ÇIKIN BENİ ONUNLA YALNIZ BIRAKIN.

FAKAT SAYIN KRALİÇEM. YA SİZİ ÖLDÜRÜRSE?
MERAK ETMEYİN, BENİ ÖLDÜRECEK BİR KİMSEYE BENZEMİYOR...

TARZAN BİR AN KRALİÇENİN KARŞISINDA SESSİZCE DURDU..
GEL TARZAN YANIMA OTUR ŞÖYLE
8-13-1901

SÖYLE TARZAN, SEN BENİ ÖLDÜRMEYE GELMEDİN DEĞİL Mİ? HADİ KONUŞ.

ŞAYET İSTERSEN SENİ KENDİME EŞ, BU ÜLKEYE DE KRAL YAPARIM..
TEŞEKKÜR EDERİM.. BANA HÜRRİYETİMİ VERİN KAFİ...

YOOO.. ACELE ETME ÖYLE. DÜŞÜNMEM İÇİN DAHA ÇOK VAKİT VAR..
GEL SENİNLE BİRAZ EĞLENELİM.

BURASI ASLANLARIN ARENASIDIR.
ŞİMDİ ARENA'YA, DÜN GECE YAKALANMIŞ OLAN BİR ATNE'Lİ ATILACAK...

PEKİ, AMA SİLÂHSIZ BİR ADAMI ARSLANLARA PARÇALATMAK GÜNAH DEĞİL Mİ? BIRAKIN ZAVALLIYI...
JOHN CELARDO

BEN BÖYLE ŞEYE RAZI OLAMAM!

ARKASI VAR
ZAVALLININ YARDIMINA GİDECEĞİM..

BAHÇEDEKİ TROLEYBÜS

Troleybüsün geldiğini gören çocuklar binmek için durağa koşuyorlar

Minyatür troleybüs durakta minik yolcularını alıyor.

Hatta bozukluk var. Yolcular inip durakta beklerlerken Bay Smith tamir kulesine çıkıp hemen bozukluğu gideriyor.

Troleybüsün yeniden tellerle bağlantısı sağlanıyor.

Çocukluğundan beri troleybüs meraklısı olan Bay Peter Lepine-Smith, sonunda kendi emeği ile bir minyatür troleybüs yapmış, elektrik hattı çekerek bahçesinde işletmeye başlamış.

Televizyon tamircisi olan Bay Smith, minyatür troleybüs ile elektrik hattını tam dört yılda tamamlamış. Troleybüs, normal bir troleybüsün üçte biri büyüklüğünde. Elektrik hattının uzunluğu ise 240 metre. Troleybüsün şoförü Bay Smith. Yolcuları da çocuklar. Araba altı çocuk alıyor. 110 volt cereyanla 2 beygirlik bir güç sağlıyor. Hızı saatte 10 mil. Bahçenin çeşitli yerlerinde durak işaretleri var.

Bay Smith bu kadarla da yetinmemiş, elektrik hattında bir bozukluk olduğu zaman tamir edebilmek için yine aslının üçte bir büyüklüğünde bir tamir kulesi de yapmış.

Dünyada bir eşi daha olmayan bu minyatür troleybüs çevrede büyük ün yapmış. Keyfini çıkaranlar da Bay Lepine-Smith'in iki küçük kızı ile onların arkadaşları. Tabiî başta da bütün boş vaktini minyatör troleybüs ile çocuklara ayıran Bay Lepine-Smith geliyor.

Bay Peter Lepine — Smith troleybüsü hareket ettirmeden önce yolcularının yerlerini alıp almadığına bakıyor.

GARİP ama GERÇEK

JAPONLARIN BOYLARI

Japonya'da son yapılan istatistikler, büyüme çağında olan Japonların boyu, son altmış yıl içinde ortalama 11-13 cm ağırlıkları ise ortalama 9 kg. arttığını ortaya koymuştur. Bu durumu göz önüne alarak, mimarlar şimdiden tedbirler almakta, bundan böyle yapacakları binaların tavanlarını ve kapılarını daha yüksek tutmayı düşünmektedirler.

BUZULLAR KALINLAŞIYOR!

200 yıldır süregelen gidişin tersine, Norveç buzulları yeniden kalınlaşmaya başlamıştır. Bu kalınlaşma, yılda ortalama 1,5 m dolaylarında olmaktadır. Ancak, ilgililer, bu durumdan hiçbir endişe duymamakta, buzul çağına dönüş gibi bir tehlikeden söz etmemektedirler.

UZUN ÖMÜR REKORU

Uzun yaşama rekorunu İsveçliler ellerinde tutmaktadır. İsveçte ortalama ömür 73 yıl. İsveç'i 71 yıllık ömür ortalamasıyla Norveç takip ediyor. Fransızlar ortalama 63 yıl yaşıyorlar Dünyanın en kısa ömürlü insanları ise Mali'de yaşıyor. Mali'de insan ömrü sadece 27 yıl!..

BUZDAN BARAJ

Yakutlar Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri bölgesindeki İrelak ırmağı üzerinde, mühendisler büyük bir baraj inşa etmektedirler. Bu barajın özelliği, taştan, betondan değil, buzdan oluşudur. Barajda kullanılan dev buz blokları arasındaki bağlantıyı sağlamak ve erimeyi önlemek için, özel vantilâtörler sayesinde ısı derecesi 55 civarında tutulmaktadır.

OTOMATIK SAÇ TRAŞI

Japonlar yepyeni bir elektrikli traş makinesi icat etmişler Ancak bu makine, sakalı değil saçı traş ediyor Dakikada 1.200 2.000 makas vuruşu yapan bu cihaz yaygınlaşacak olursa berberlere pek iş kalmayacak demektir

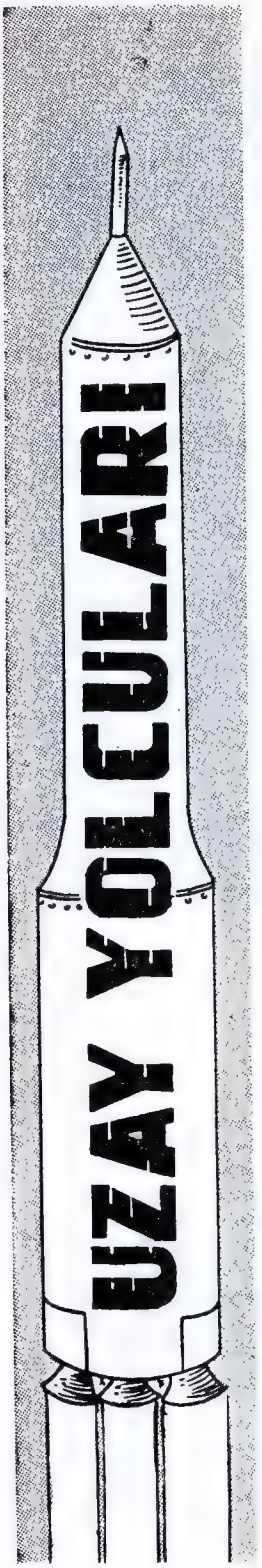

YAZANLAR :
Nan Hayden Agle
ve
Ellen Wilson
ÇEVİREN :
Fikret ARIT

Üçüzler akşam paydosunda okuldan çıkar çıkmaz köpekleri John Paul Jones'u kapıda kendilerini bekler buldular. Köpek kuyruğunu hızla sağa, sola sallayarak önce birine sonra ötekine atıldı. Çocuklar:

— «Haydi John Paul Jones» dediler. «Çabuk eve gidelim ve Büyükanne'ye haberi ulaştıralım.»

Babaları fener bekçisi olduğu için anneleri onunla birlikte fenerde kalır, çocuklar okul zamanı babaanneleri ile otururlardı. Bisikletlerine atladılar. Zillerini çalarak hızla yol almağa başladılar. John Paul Jones da dili bir karış dışarıda olduğu halde vargücü ile peşlerinden koşuyordu.

BÜYÜKANNE VE UZAY

Üçüzler eve gelir gelmez mutfağa girdiler.

Hep bir ağızdan:

— «Büyükanne biz ilk Amerikan astronotlarını gördük» diye bağırdılar. «Yedisini birden. Neye karar verdik biliyor musun Büyükanne?»

Ellerini kurulayan Büyükanne onlara sarıldı: ,

— «Neye karar verdiniz?»

— «Astronot olmağa.»

Büyükanne mutfak sandalyesine oturdu:

— «Yooo!.. Buna razı olamam işte, Lütfen astronot olmayın.»

Çocuklar, kararlarını değiştirmeğe artık imkân olmadığını; Bayan Lippy ile Bay Nickerson'un bu hususta kendilerine yardım edeceklerini söylediler. Büyükanne başını salladı:

— «Ne işleri var bu insanların uzayda anlamıyorum ki. Başka gezegenlere gitmeğe uğraşacaklarına şu dünyamızla daha çok ilgilenseler, kimse aç ve çıplak kalmasa, birbiri ile boğuşmasa daha iyi olmaz mı sanki? Bırakalım göklerle Allah ilgilensin. Ne karışıyoruz onun işlerine?»

Büyükanne «Uzay çağından benim anladığım da bu» diye söylendi: «Geceleri bile huzur kalmadı evde. Geceleri bile...»

Çocuklar boyunlarını bükmüşler Büyükanne'lerini dinliyorlardı. Onları üzgün görmeğe dayanamayan Büyükanne gülümseyerek kalktı:

— «Ben eski kafayım. Onun için böyle konuşuyorum. Haydi oturun da size süt ve pasta vereyim.»

Çocuklar masanın çevresine oturdular. Keyifle pastalarını yemeğe, sütlerini içmeğe başladılar. Abercrombie ağzı dolu dolu:

— «Conterville'in en güzel pastalarını Büyükanne yapar» dedi.

Benjamin ekledi:

— «Amerika'nın en güzel pastalarını.»

Christopher çevreyi daha genişletti:

— «Dünyanın en güzel pastalarını.»

Sonra hep bir ağızdan bağırdılar:

— «Büyükanne'nin pastaları evrendeki en güzel pastalardır.»

Masanın altındaki kırıntıları yiyen John Paul Jones da onayladı.

Bir hârikaydı Büyükanne. Çok da bilgiliydi. Bir astronot kadar bilgiliydi. Yemek pişirir, dikiş diker, ev işlerine bakardı. Çocuk eğitiminde üstüne yoktu. Sonra kimsenin bilmediği birşeyi de o bilirdi. Çocukların hangisinin Abercrombie, hangisinin Benjamin, hangisinin Christopher olduğunu yalnız o ayırt edebilirdi.

Üçüzler Büyükannelerine kompozisyon yarışmasını anlatmağa başladılar. Tam o sırada kapı vuruldu. Ayağa fırlayan Benjamin:

— «Akşam gazetesini getirdiler » dedi. «Ben alırım.»

Christopher de kalktı:

— «Hayır ben alacağım.»

Abercrombie onları önlemek istedi:

— «Bırakın ben alayım.»

Üçü birden kapıya koştular. Fakat hedefe ilk ulaşan John Paul Jones oldu. Eşiğe bırakılan Centerville Centrion gazetesini kaptığı gibi içeri koştu. Gazeteyi Büyükanne'nin ayakları dibine bıraktı. Büyükanne hayvanın başını okşayarak teşekkür etti:

— «Aferin John Paul Jones.»

Hava raporuna baktı. Yüksek sesle okudu:

— «Kapalı, soğuk ve hafif kar yağışlı.»

Kendi kendine konuşur gibi devam etti:

— «Çamaşırı asmamalı. Koca bir sepet de çamaşır var halbuki.»

Sonra birden:

Soğuk fakat ışıl ışıl bir geceydi. Çocuklar milyonlarca yıldızın parıldadığı göğü hayran hayran seyretmeye başladılar

— «Bakın çocuklar» dedi. «Şu başlığa bakın.»

Çocuklar bir anda Büyükanne'nin çevresini aldılar. Koca koca puntolarla dizilmiş başlığı okudular:

«ŞEMPANZE HAM UZAY UÇUŞUNU TAMAMLADI»

Büyük bir heyecanla habere göz gezdirdiler. İlk şempanze, Amerikan yapısı çan biçimi Mercury kapsülü ile yaptığı deneme uçuşunu başarı ile tamamlamıştı. Abercrombie:

— «Dinleyin» dedi.

Sonra yüksek sesle okumağa başladı:

— «Üç buçuk yaşında ve on beş kilo ağırlığındaki şempanze Ham, uzaydaki on altı dakikalık uçuşunda kendisine verilen bütün ödevleri başarı ile yerine getirmiştir.»

Haberi okumaya Benjamin devam etti:

— «Atlas Okyanusu'nda üç saat süren araştırmadan sonra Ham bir helikopter tarafından canlı olarak bulunmuştur. Hayvanın sağlık durumu çok iyidir.»

Üst yanını Christopher tamamladı:

— «Ham, kendisine ödül olarak verilen elmayı büyük bir memnunlukla yemiştir.»

Üçüzler heyecan içinde söylendiler:

— «Bir şempanze bu işi başardıktan sonra insan neden başarmasın?»

Bağırıp çağırarak itişip kakışmağa başladılar:

— «Yaşasın... Artık çok sürmez, insan da uzaya gider.»

John Paul Jones da onlarla birlikte dört dönüyor, avazı çıktığı kadar havlıyordu. Büyükanne gazeteyi bırakarak kulaklarını tıkadı.

Çocuklar o gece uzun süre uyuyamadılar. Konuştular konuştular. Kafaları yıldızlar, aylar, başka güneşlerin çevresinde dönen güneşler ve göklerde kayıp giden uzay gemileri ile doluydu. Saat on biri vurduğu zaman Abercrombie doğrulup yatağında oturdu:

— «Arka kapı sundurmasının üstüne çıkıp biraz araştırma yapalım ister misiniz?»

Bir anda yataklarından indiler. Sırtlarına hamam havlularını, ayaklarına da üstleri yünlü terliklerini geçirdiler. Parmaklarının uçlarına basarak sofaya çıktılar. Arka pencereden sundurmanın üstüne vardılar.

Soğuk fakat ışıl ışıl bir geceydi. Çocuklar milyonlarca yıldızın parıldadığı göğü hayran hayran seyretmeye başladılar. Birçok geceler yıldızları seyretmişlerdi. Fakat hiç bu geceki kadar yürekten olmamıştı o seyredişleri. O sırada bir yıldız kaydı. Nereden gelip nereye gitmişti acaba? Uzun süre konuşmadılar. Sonra Abercrombie elini aya doğru uzatıp:

— «Aya bakın çocuklar» dedi. «Bir gün aya gidebileceğimizi sahiden düşünüyor musunuz?»

Benjamin:

— «Tabii düşünüyorum» dedi. «Fakat daha önce yapılacak bir çok şey var. Orta okulu, liseyi bitirmemiz; mühendis, ya da bilgin olmamız lâzım. Ya da ikisini birden. Sonra tecrübe pilotu olmamız lâzım. Eğer astronot olmak istiyorsak, birçok şeyi birçok kimseden daha iyi yapmamız lâzım.»

Tam o sırada içeriden John Paul Jones'un havlamaları, ardından da Büyükanne'nin sesi duyuldu:

— «Nerede bu haydutlar?»

Az sonra Büyükanne pencerede belirdi:

— «Ne işiniz var burada? Düşüp kafalarınızı kıracaksınız. Daha kötüsü, soğuk alıp öleceksiniz. Çabuk girin içeri. Doğru yataklarınıza. Sesinizi çıkardığınızı duymayayım.»

Çocuklar bir anda içeri girip gözden kayboldular. Pencereyi kapatan Büyükanne:

— «Uzay çağından benim anladığım da bu» diye söylendi. «Geceleri bile huzur kalmadı evde. Geceleri bile.»

(Devamı var)

MOLA

Turhan küçük kardeşiyle kavga etmişti. Annesi bu yüzden onu gezmeye götürmeyince, avaz avaz bağırmaya, ter ter tepinmeye başladı. Annesi bir aralık onun sustuğunu görerek:

«— Aferin evlâdım, dedi, ağlayıp zırlamaya doydun.

Turhan:

«— Hayır, doymadım. Sadece biraz dinleniyorum» diyerek tekrar ağlayıp tepinmeye başladı.

BERBER ÇIRAĞI

Acemi bir berber çırağı ilk müşterisini traş edecekti. Usturasını bilemeye çalışıyordu. Müşteri korkuyla onu seyrederken ustası seslendi:

— «Oğlum, dikkat et, elini kesmiyesin!...»

YÜZME ÖĞRENİMİ

Mevsim icabı balık tutmanın yasak olduğu bir gölde avlanmaya kalkan avcının başına göl korucusu dikildi ve sordu:

— «Burada balık tutmanın yasak olduğunu bilmiyor musun?»

— «Balık tutmuyorum ki!...»

— «Peki, bu elindeki nedir?»

— «Kamış...»

— «Kamışın ucundaki?...»

— «İğne!»

— «Çek bakalım.»

Adam çekti. Korucu:

— «Be adam, kamışın ucunda iğne, iğnenin ucunda solucan... Peki balık tutmuyorsun da ne yapıyorsun?»

— «Solucana yüzme öğretiyorsun, bekçi amca!...»

PORTAKAL HESABI

Gülten ilkokulun birinci sınıfına gidiyordu. Aritmetik dersinde öğretmeni sordu:

— «Yavrum, üç portakalınız var. Bunun birini annen, birini baban, birini kardeşin yerse, geriye ne kalır?»

— Portakalların kabuklarıyla çekirdekleri kalır!..»

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Toplayıp yığmak. 2) En büyük, en yüksek, Su. 3) Tersi, din işlerini dünya işlerine karıştırmayan. İnsanlar için «ana» yerine kullanılır. 4) Kısa zaman. Karadeniz kıyısında bir ilimiz. Kırmızı. 5) Yas. 6) Şair, Bir. 7) Eski dilde matematik. 8) Tersi bir nota. Yaprakları taze olarak yenen bileşikgillerden bir bitki. 9) Tersi eski dilde kesit. L harfinin adı. 10) Mısır'da bir nehir. Kale duvarı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Lise öğreniminden sonra sınavla kazanılan. 2) Müsaade. Tersi bir şeyin önceden bulunduğu yerde bıraktığı. Tersi bir besin. 3) Demiryolu hattı. Bir kış sporu. 4) Bayındırma. Bir kadın ismi. 5) Halı gibi kullanılan, çeşitli renk ve çizgilerle süslü, havsız, kalın kıl veya yün dokuma. Bir nota. 6) Zulmeden. 7) Dolayısıyle anlat (emir). Zodyak üzerinde, Akrep ile Oğlak arasında bulunan burç. 8) Tersi bir meyve. Asitlerin alkollerle birleşmesinden meydana gelen sıvılara verilen ad. 9) Eski dilde mektup. Çok büyük. 10) Gerçekleştirilmesi az çok zamana bağlı olan geniş ölçüde bir arzu. Yemeklerin saklandığı oda veya büyükçe dolap.

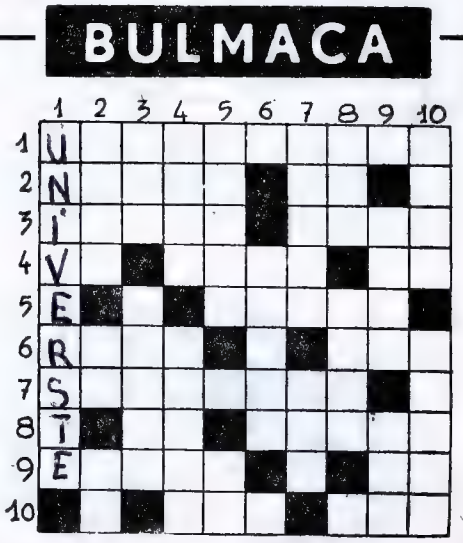

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) BALALAYKA. 2) ALAMANYA. LE. 3) TERAVİ. KİL. 4) EV. ZAB. 5) TOK. VELİ. 6) İLAN. KAŞE. 7) SAK. MAL. VA. 8) TRAK. LİVAR. 9) USARE. 10) AK REMİL.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) BATERİST. 2) ALEV. LARUK. 3) LAR. TAKAS. 4) AMAZON. KAR. 5) LAVAK. RE. 6) ANİB. KALEM. 7) AY. VALİ. 8) KREŞ. VAL. 9) ALİ. LEVA. 10) ELLİ. ARUZ.

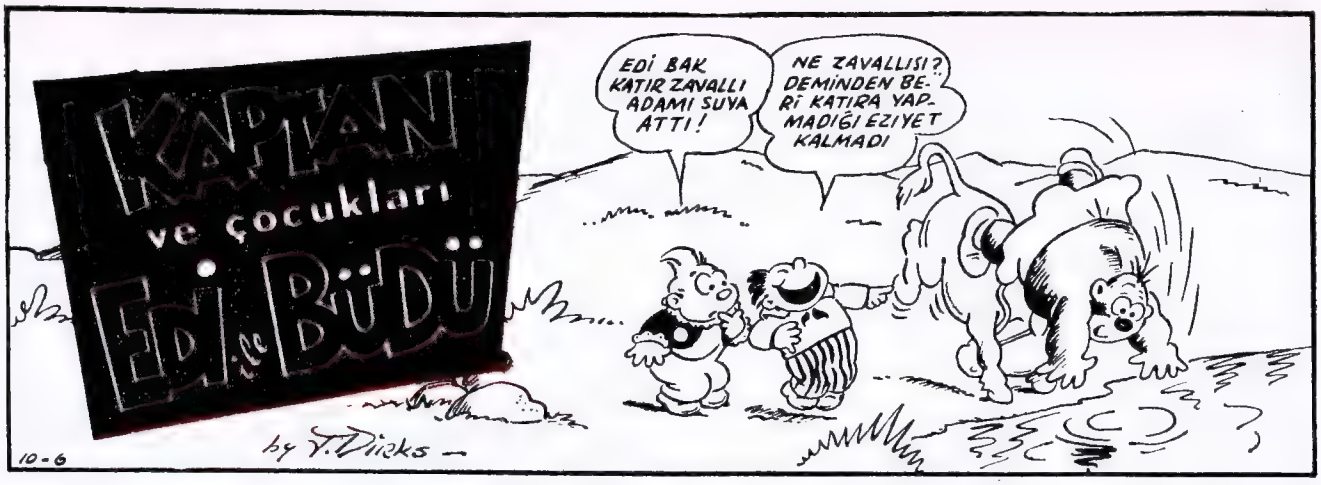
KAPTAN
ve çocukları
EDİ BÜDÜ
EDİ BAK KATIR ZAVALLI ADAMI SUYA ATTI!
NE ZAVALLISI? DEMİNDEN BERİ KATIRA YAPMADIĞI EZİYET KALMADI
by V. Dirks
10-6

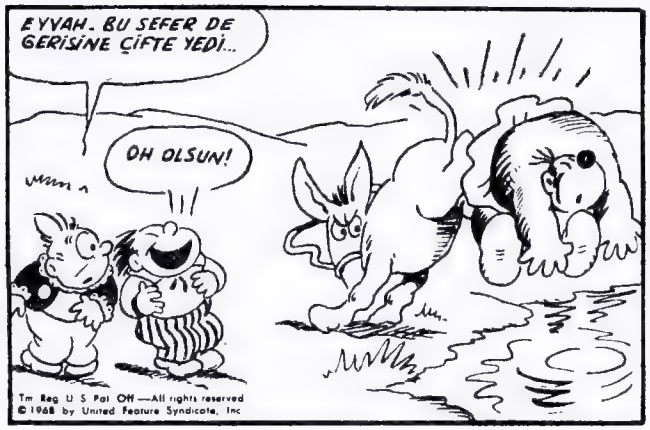
EYVAH. BU SEFER DE GERİSİNE ÇİFTE YEDİ..
OH OLSUN!
Tm Reg U S Pat Off —All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc

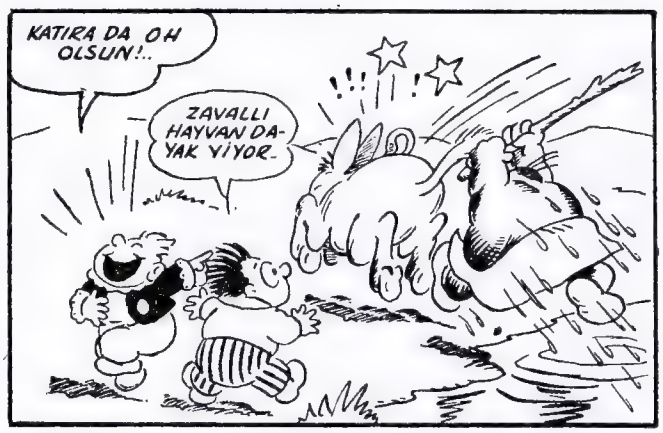
KATIRA DA OH OLSUN!..
ZAVALLI HAYVAN DAYAK YİYOR.

HEY DURUN! NE YAPIYORSUNUZ?
AL, BUDA BENDEN SANA!

HEY DOSTUM GEÇMİŞ OLSUN. BU YARAMAZLAR SANA BİR ŞEYLER YAPTI GALİBA.. ŞİMDİ BEN ONLARA SORARIM.
SEN KENDİ İŞİNE BAKSANA BE ADAM...
AL SANA.. AL SANA.. AL SANA!
BU DA SANA!

BEN İSİMİ BİLİRİM. BUNLAR ARADA BİR BÖYLE OKSANMAK İSTERLER. SİZİ, YARAMAZLAR SİZİ...
NE YAPARSAN YAP ONLARA, BENİ İLGİLENDİRMEZ..

HADİ BAKALIM EVE... ZAVALLI ADAMA KİM BİLİR NELER YAPTINIZ?

bu hafta doğan KARDEŞLER

CHARLES DICKENS (Landport - 7.2.1812)

Ünlü bir İngiliz romancısıdır. Yoksul bir ailenin çocuğu olup kendi kendini yetiştirmiştir. Pickwik'in Serüvenleri, Noel Hikâyeleri, Oliver Twist, Büyük Ümitler ve David Copperfield en tanınmış eserleridir. 1870'te ölmüştür.

OĞUZ KARAOĞLU — İstanbul — 3.2.59
YEŞİM ERIM — İstanbul — 8.2.60
BERKHAN DİNÇER — Ankara — 3.2.52
OMER GOREN — Söke — 6.2.56
ÖZGEN DOĞAN — İstanbul — 6.2.62
ERCUMENT KILIÇ — Ankara — 5.2 58
ESMA KAÇAR — Salihli — 3.2 56

MEHMET KAYA — Çamlıdere — 8.2.55
★ LUTFI ÇOPLU — Çorum — 5.2.56
YALÇIN ONAT — Polatlı — 7.2.59
★ PINAR GENÇAY — Biga — 9.2.59
SELMA OKAR — İstanbul — 7.2.58
ERHAN GULMEZ — Sivas — 9.2.61
EMEL GULEN — İzmit — 5.2 57

★ ZERRIN ATESER — İstanbul — 5.2.59
★ RAHIME GURSES — Çanakkale — 5.2.57
YUSUF GUN — Çandır — 9.2.53
YASEMIN ALTUĞ — İstanbul — 3.2.57
DOĞAN ULUDAĞ — Aksehir — 5.2.52
AYSE BALKIR — İzmit — 7.2.59
FUSUN ÇAĞLAR — İzmir — 6.2 59

MEHMET YOLERI — Balıkesir — 4.2.56
HAMDI SIPAHI — İstanbul — 5.2.52
M TOKGOZOĞLU — Kansas — 9.2.59
FİLİZ ÖZULUTAŞ — İstanbul — 5.2.57
YAVUZ YENİÇERİ — İstanbul — 5.2.58
SÜHENDAN CESUR — Ankara — 8.2.58
FILIZ ATAY — Ankara — 8.2.56

DÂHİ YUMLU — İstanbul — 7.2.55
★ CEM ÖZTÜRK — Denizli — 6.2.59
LEVENT AKÇA — Denizli — 8.2.54
HALİL SERHAT — İzmir — 3.2.59
KÂZIM ÇAĞLAR — Karaman — 9.2.54
★ TURHAN ÖZÇOBAN — Polatlı — 4.2 56
SERPİL AKBABA — Konya — 5 2 58

(Devamı 18'inci sayfada)

NASREDDİN HOCA

ZİYAFET

Yz. NECDET RÜŞTÜ EFE
Çiz. SEDAT ALKAN

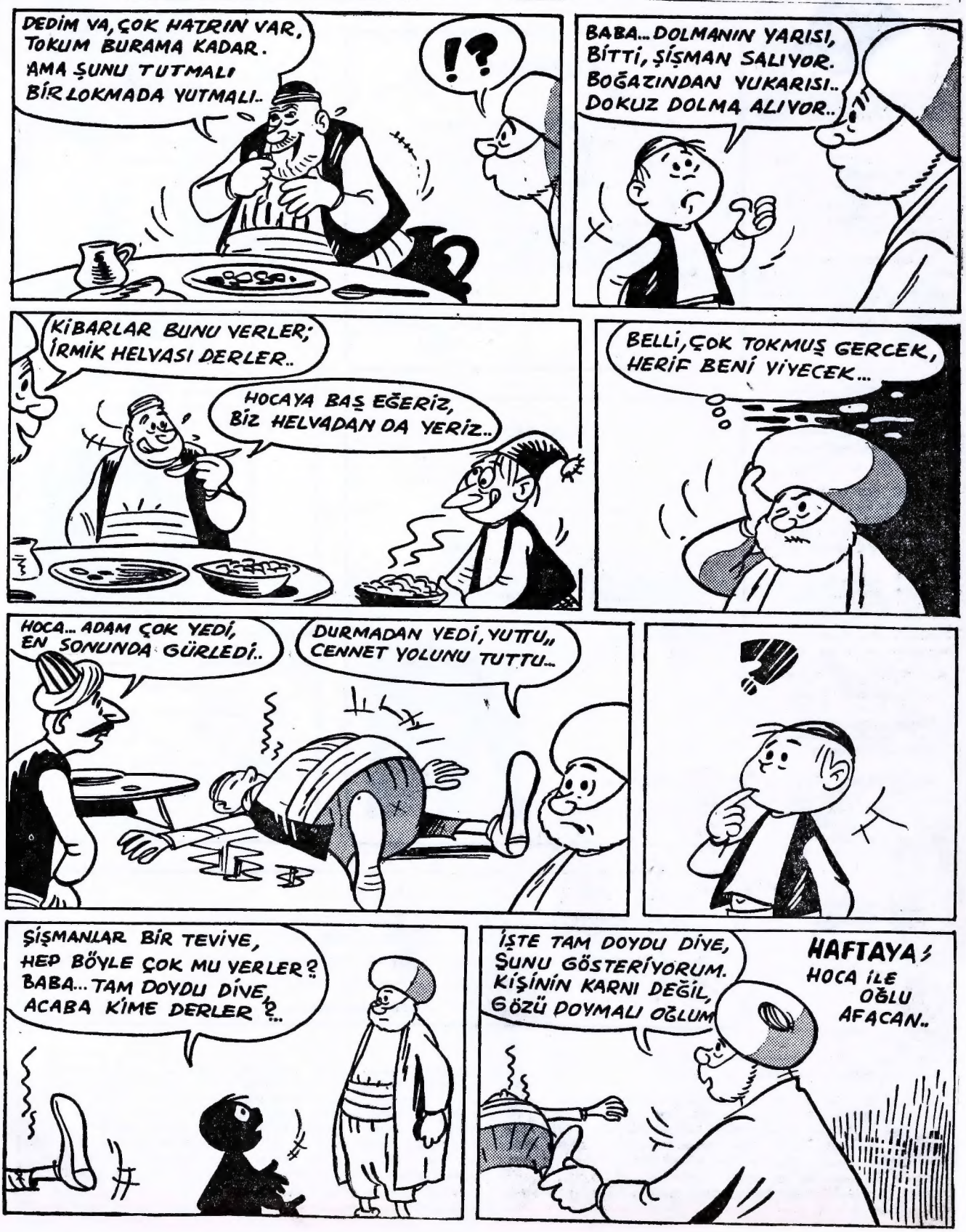

OKUYUCU KÖŞESİ

KÖPEĞİM

Benim bir köpeğim oldu bu yaz,
Gözleri siyah, tüyleri beyaz.
Yabancı görünce havlar ulur,
Evimizi tetikte bekler durur,
Pırıl pırıl tüyleri yüzünü örtmüş,
Kulübesinin önünde diz çökmüş,
Verdiğim kemiği kemirir,
Sonra keyfinden uykuya devrilir.

ÖZGÜL AKSOY
(Bahçelievler - Ulubatlı Hasan İlkokulu, 5/C - ANKARA

SEMRA AYGÜN
(Millî Zafer İlkokulu, 5/A öğrencisi ESKİŞEHİR)

EVİMİZ

İki katlı bir yapı,
Dışı yeşil boyalı,
Yaz kış bizi barındırır,
İçinde ailemiz oturur.
Kışın hüzün var bahçesinde,
Yazın neşe;
Evlerin içinde en güzel
Ev bizim ev!

KIŞ BABA

İşte geldi Kış Baba,
Kar yağıyor lâpa lâpa,
Her çeşit eğlence var,
Oynayalım arkadaşlar,
Kızak, kartopu caba.

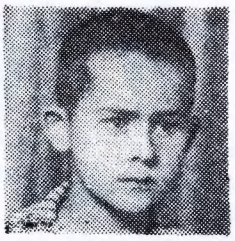

SÜLEYMAN GÜMÜŞ
(Cezi Kemal İlkokulu KÜTAHYA)

POSTACI

Gece gündüz demeden,
Yorulup dinlenmeden,
Kapı kapı dolaşır.
Evlere mektup taşır.
Soğuk, yağmur var demez,
Tembelliği hiç sevmez,
Güzel müjdeler verir,
Hepimizi sevindirir.

AYŞE UĞUR
(Şişli Ondokuzmayıs İlkokulu, 2/D Şişli-İSTANBUL)

SAVAŞ

Kan dökülür savaşta,
İnsanlar ölür,
Şehirler mahvolur,
Sağlam birşey kalmaz ayakta,
Savaş çok kötüdür.

OSMAN ÇAKALOZ
(Ankara İlkokulu 4/B öğrencisi, Karşıyaka - İZMİR)

EVİM

Evim, şirin evim, güzel evim!
Seni canım gibi severim.
Burası doğup büyüdüğüm yer,
Burada ölürüm, ölürsem eğer.
Bahçemiz çok geniştir, yemyeşil,
Güzel olan yalnız o değil;
Başka bir güzellik bulursun baksan ne yana.
Kuşlara, çiçeklere, ağaçlara.

ŞÜKRÜ GÜNGÖRMÜŞLER (İzmir Koleji öğrencilerinden - İZMİR)

HÜLYA NAKIŞÇI: Aydınlıkevler, Çetin sok. 13/7, Aydınlıkevler-ANKARA **(12 yaşında. Yaşıtlarıyla mektuplaşmak istiyor.)**

ZELİHA KÖROĞLU: Yeldeğirmeni, Taşlıbayır sok. Can ap. 19/1 Kadıköy-ANKARA **(16 yaşında Yurt içindeki ve dışındaki kardesleriyle hafif batı müziği üzerine mektuplasmak istiyor.)**

VİLDAN MESCİ: Küçükesat, Başak sok. Aka ap 54/12 ANKARA **(16 yaşında. Batı müziğini seviyor ve yaşıtlarıyla mektuplaşmak istiyor.)**

BÜLENT MESCİ: Küçükesat, Basak sok Aka ap. 54/12 ANKARA **(10 yaşında. Yaşıtlarıyla çesitli konularda mektuplasmak istiyor.)**

MEDET IŞIK: Küçükpazar, Sarı Beyazıt Camil sokak No. 14 İSTANBUL **(İngilizce bilen kardeslerle mektuplaşmak ve pul değişmek istiyor.)**

VEDAT DUNDAR: Turanlı sok. 5/3. Beyazıt İSTANBUL **(15 yaşında. Pul değişmek, İngilizce ve Türkçe mektuplasmak istiyor.)**

TUNCER ÇELİK: İstiklâl cad No 9 YOZGAT **(14 yasında Hafif Batı müziğinden ve Türk müziğinden hoslanan kardesleriyle mektuplasmak istiyor.)**

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

CELAL ŞAHİN (İstanbul - 3.2.56), SERHAN ERŞAHİN (Horasan - 9.2.60), DERYA GÜRKAN (İzmir - 8.2.62), VURAL YALKI (İstanbul - 7.2.58), FÜSUN KONDUR (Edirne - 7.2.64), NEZİHA KAYNAR (Derince - 6.2.59), ACAR ADALIGİL (İstanbul - 9.2.53), ESAT PAPİLÂ (Zonguldak - 6.2.54), AYDEMİR DÜRKAN (İzmit - 7.2.56), ✱ ÜMİT GÖNEN (Balıkesir - 9.2.56), NURSEN LİR (İstanbul - 9.2.55), NEVİN ERTAN (İstanbul - 7.2.53), ATTİLA UZMAN (İstanbul - 9.2.58), ENGİN BOĞAZ (Balıkesir - 7.2.59), ✱ BİLGE ALBAYRAK (Sinop - 5.2.58), HASAN KÖSE (Manisa - 3.2.60), ✱ DENİZ GENÇOĞLU (Mardin - 4.2.60), AYHAN ÜLKER (Oslo - 3.2.69), DERYA GÜNEY (İstanbul - 8.2.57), SEMA ŞUMNULU (İstanbul - 5.2.60) NURAN BARDAKÇI (Ankara - 9.2.58), STELLA ELİYEZER (İstanbul - 9.2.55), CÜNEYT ITIR (Ankara - 5.2.54), SERPİL ER (Adapazarı - 9.2.58), ✱ ABDULLAH ÖZKURŞUN (Afyon - 7.2.58), FADIL GÜNGÖR (İstanbul - 9.2.59), ALİ CANSU (İstanbul - 8.2.57), ERCAN SAYGIN (Kütahya - 8.2.55), SADUN BORA (Mudanya - 7.2.57), MÜGE ERTAN (İstanbul - 4.2.59), İNCİ KARACA (İstanbul - 6.2.51), ÇİĞDEM KARACA (9.2.60).

Bilmece Bildirmece

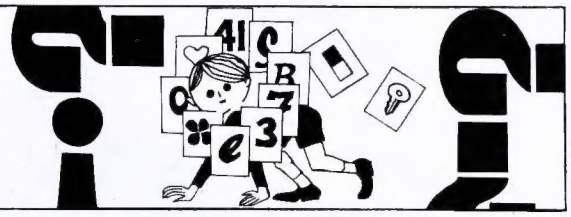

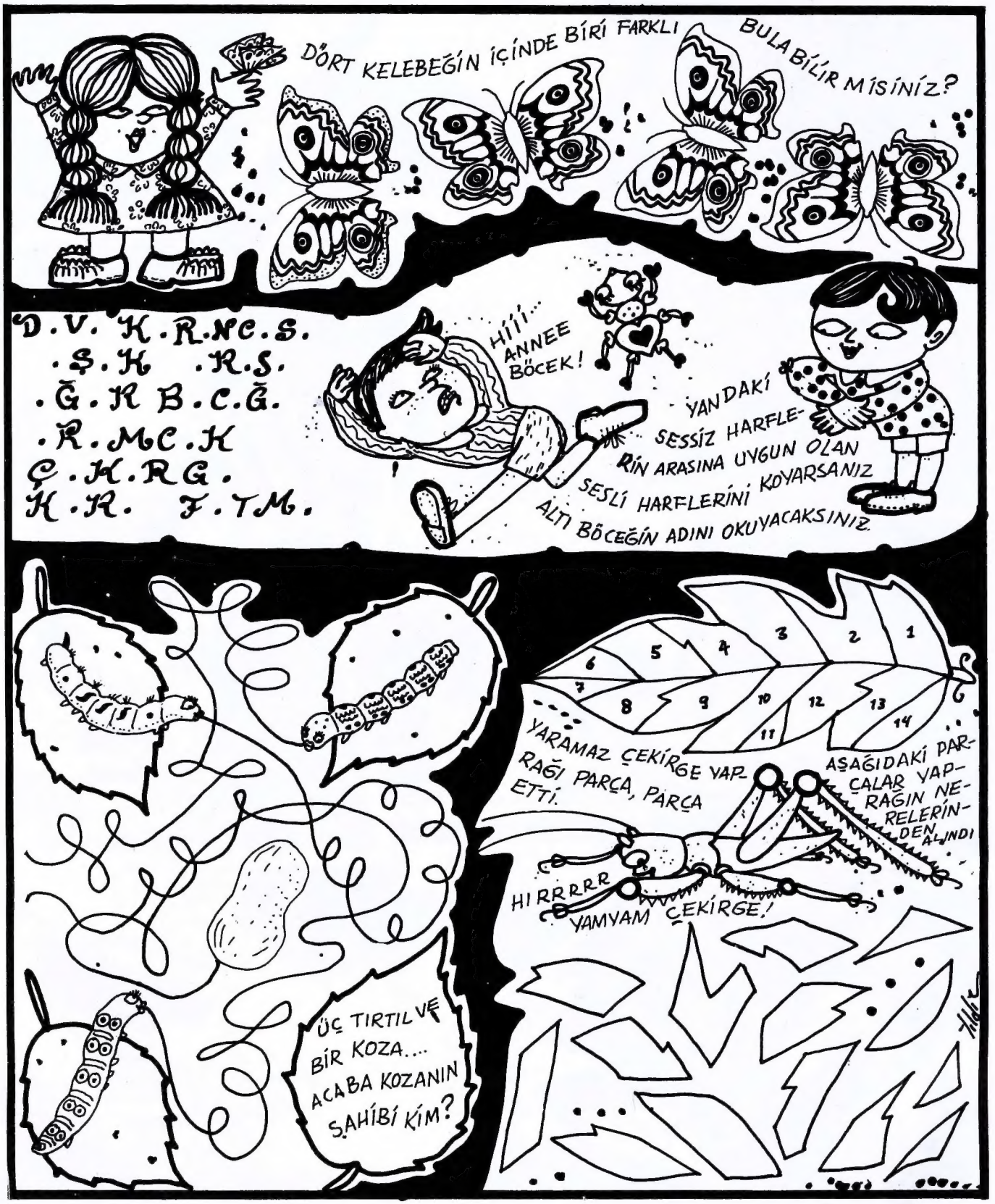

Doğan Kardeş İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU 20 Kuruş
Doğan Kardeş DOĞUM GÜNÜ HEDİYE KUPONU

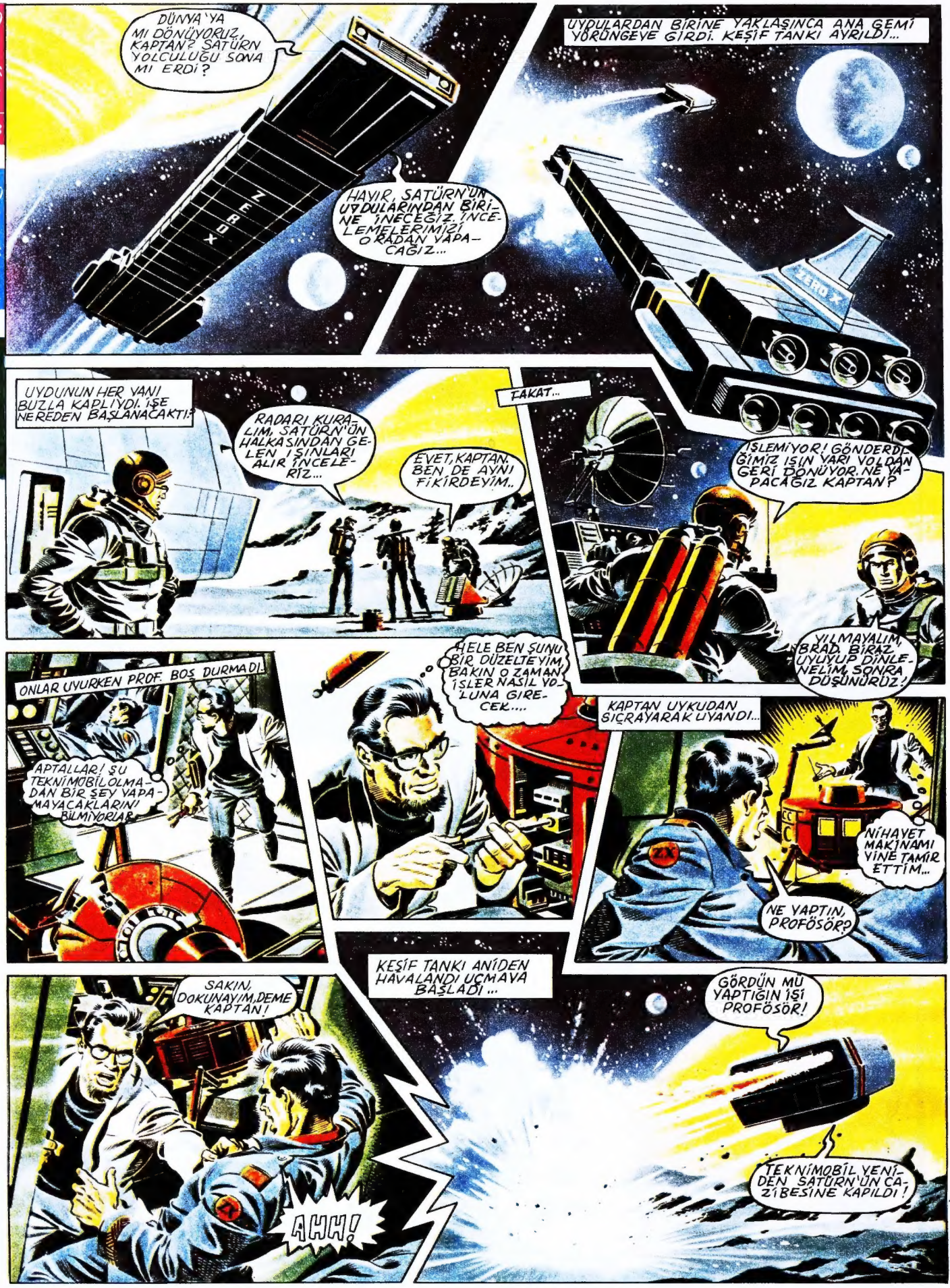

DÜNYA'YA MI DÖNÜYORUZ, KAPTAN? SATÜRN YOLCULUĞU SONA MI ERDİ?

HAYIR, SATÜRN'ÜN UYDULARINDAN BİRİNE İNECEĞİZ. İNCELEMELERİMİZİ ORADAN YAPACAĞIZ...

UYDULARDAN BİRİNE YAKLAŞINCA ANA GEMİ YÖRÜNGEYE GİRDİ. KEŞİF TANKI AYRILDI...

UYDUNUN HER YANI BUZLA KAPLIYDI. İŞE NEREDEN BAŞLANACAKTI?

RADARI KURALIM, SATÜRN'ÜN HALKASINDAN GELEN İŞINLARI ALIR İNCELERİZ...

EVET, KAPTAN. BEN DE AYNI FİKİRDEYİM..

TAKAT...

İŞLEMİYOR! GÖNDERDİĞİMİZ İŞİN YARI YOLDAN GERİ DÖNÜYOR. NE YAPACAĞIZ KAPTAN?

YILMAYALIM, BRAD. BİRAZ UYUYUP DİNLENELİM, SONRA DÜŞÜNÜRÜZ!

ONLAR UYURKEN PROF. BOŞ DURMADI.

APTALLAR! ŞU TEKNİMOBİL OLMADAN BİR ŞEY YAPAMAYACAKLARIN! BİLMİYORLAR

HELE BEN ŞUNU BİR DÜZELTEYİM, BAKIN O ZAMAN İŞLER NASIL YOLUNA GİRECEK....

KAPTAN UYKUDAN SIÇRAYARAK UYANDI...

NİHAYET MAKİNAMI YİNE TAMİR ETTİM...

NE YAPTIN, PROFÖSÖR?

SAKIN, DOKUNAYIM, DEME KAPTAN!

AHH!

KEŞİF TANKI ANİDEN HAVALANDI UÇMAYA BAŞLADI...

GÖRDÜN MÜ YAPTIĞIN İŞİ PROFÖSÖR!

TEKNİMOBİL YENİDEN SATÜRN'ÜN CAZİBESİNE KAPILDI!

(Devamı var)